

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อที่แสนหวานของลูกและลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** เช่นที่ลูกๆ สัมผัสกับแรงดึงดูดของพ่อ ในทำนองเดียวกันทุกคนจะสัมผัสกับการถูกดึงดูดจากลูกคนไหน?
- คำตอบ:** จากผู้ที่กลายเป็นดอกไม้ เช่นที่เด็กเล็กๆ เป็นดอกไม้และไม่ตระหนักรู้ในกิเลสและดังนั้น ทุกคนจึงถูกดึงดูดเข้าหาพวกเขา ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกๆ กลายเป็นดอกไม้ นั่นคือเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ทุกคนก็จะถูกดึงดูด ไม่ควรจะมีหนามของกิเลสในตัวลูก

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกสามารถเห็นใบหน้าที่สูงส่งที่สุดในอนาคตของลูกหรือไม่? ลูกสามารถเห็นเครื่องแต่งกายที่สูงส่งที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกจะรู้สึกหรือไม่ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่ยุคทองในราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์อีกครั้งนั่นคือไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด? ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกมีความคิดเหล่านี้หรือไม่? เมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขาก็มีสำนึกรู้ว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในชั้นไหน “ฉันจะเป็นนักกฎหมาย” หรือ “ฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้ใด” ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกก็ตระหนักรู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์วิษณุ สองรูปของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ เทพและเทวี ขณะนี้สติปัญญาของลูกเป็นไปในทางจิต สิ่งเหล่านี้จะไม่หม่นอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ นี่ไม่ใช่สัจธรรม (ความเป็นมิตรของสัจจะ) ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยความเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริงที่เรียกว่าชีวา ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและท่านให้ความรู้แก่นแก่เรา รวากับว่าท่านกำลังบอกเรื่องราวของเมื่อวานนี้แก่พวกเรา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกต้องจดจำว่าลูกมาที่นี้ เพื่อที่จะได้รับการฟื้นคืนสู่สภาพเดิมนั่นคือการเปลี่ยนร่างกายของลูกให้กลายเป็นร่างของเทพ ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการเก่าที่ตามิประฐานของฉันซึ่งฉันต้องเปลี่ยนและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นสูงส่งมาก ครูที่กำลังสอนลูกจะฉลาดมากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นนอน ท่านกำลังให้การศึกษากับเราและกำลังสอนเราให้ทำกรรมดีและดังนั้น ท่านต้องสูงส่งอย่างแน่นนอน ลูกรู้ว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนเรา ในอนาคตเราจะกลายเป็นเทพเช่นพวกเขา สิ่งที่เราที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนี้เป็นไปเพื่อโลกใหม่ในอนาคต ไม่มีใครอื่นแม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ ขณะนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของโลกใหม่ สิ่งนี้ต้องซ้ำรอยแน่นนอน พ่ออธิบาย: พ่อสอนลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ซึ่งแน่นอนว่าจะตามลำดับกันไป ในบรรดาเทพด้วย เป็นอาณาจักรที่สูงส่งใช่หรือไม่? ตลอดทั้งวันลูกต้องมีความคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์มากและขณะนี้กำลังจดจำระลึกถึงพ่อผู้บริสุทธิ์เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเข้าใจความหมายของการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่แสนหวานของเขา พ่อพูดเองว่า: ลูกๆ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง พ่อจะถามอย่างแน่นนอนว่า: ลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน? ในการจดจำระลึกถึงที่มีการต่อสู้รบกับมายา ลูกเองก็สามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่าเมื่อไม่ใช้การจาริกแสวงบุญแต่เหมือนการรบบามากกว่า มีอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ มายาสร้างอุปสรรคให้ลูกในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นั่นคือเธอทำให้ลูกลืม ลูกพูดว่า: บาบา เรามีพายุของมายามากมายในขณะที่กำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน พายุอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง แล้วก็ปัดตนหาราคะ หลังจากนั้นก็เป็นความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น และความหลงทะนงตน ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราพยายามอย่างมากที่จะไม่ให้มีอุปสรรค เมื่อเราอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมีความพายุ วันนี้เป็นพายุแห่งความโกรธหรือวันนี้มีพายุของความละโมภ วันนี้สภาพของฉันดีมากและฉันก็ไม่มีพายุใดๆ ฉันอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงทั้งวันและฉันมีความสุขมาก ฉันจดจำบาบาอย่างมาก น้ำตาแห่งความรักก็ไหลรินอยู่เรื่อยๆ ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกไปถึงที่ใดแล้วด้วยการพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกบางคนนั้นก็คำนวณว่ามีกี่เดือนและกี่วันอยู่ในวงจร มันเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าถ้าใครบางคนพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันเป็นเวลาหลายแสนปีก็ไม่มีใครสามารถคำนวณอะไรได้ พ่ออธิบายว่า วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไป ลูกรู้ว่าลูกใช้กัชาติเกิดในทั้งวงจรและลูกเข้าไปสู่ราชวงศ์ได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้ใหม่โดยสิ้นเชิง เป็นความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ สวรรค์เรียกว่าโลกใหม่ ลูกจะพูดว่าลูกคือมนุษย์ในปัจจุบันและกำลังจะกลายเป็นเทพ สถานภาพเทพนั้นสูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับความรู้ที่พิเศษสุด ผู้เดียวที่สอนเรา

นั่นพิเศษสุด ที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีภาพลักษณ์ที่มีตัวตน ท่านไม่มีตัวตนเสมอ เพียงแค่ดูว่าท่านมีบทบาทที่ดีมากในละครอย่างไร พ่อสอนเราอย่างไร? พ่อบอกลูกเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างนั้นร่างนี้ ท่านยังบอกลูกด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างใด ผู้คนสับสนว่า: ท่านเข้ามาในร่างเดียวกันเสมอหรือไม่? อย่างไรก็ตาม นี่ก็ละคร ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสิ่งนี้ได้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้และซึมซับสิ่งเหล่านี้ แล้วจึงถ่ายทอดกับผู้อื่นด้วยวิธีที่ซืบบาบาสอนลูก แล้วพวกเราก็จะสอนดวงวิญญาณอื่นๆ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ดวงวิญญาณมีคุณค่าที่สุด ดวงวิญญาณไม่ดับสูญและเป็นอมตะ เป็นเพียงร่างกายเท่านั้นที่ถูกทำลาย เราดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเรา เรากำลังได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและ 84ชาติเกิด ใครกำลังได้รับความรู้? ดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ ดวงวิญญาณไม่ดับสูญ ความผูกพันยึดมั่นควรจะเป็นกับสิ่งที่ไม่ดับสูญเท่านั้นไม่ใช่สิ่งที่สูญสลาย ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายที่ดับสูญมาเป็นเวลานานแล้ว ขณะนี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและลูกต้องสละละทิ้งจิตสำนึกของร่างกาย ลูกบางคนเขียนว่า: ฉันดวงวิญญาณทำงานนี้ ฉันดวงวิญญาณให้คำบรรยายนี้ในวันนี้ ฉันดวงวิญญาณจดจำ บาบามากมายในวันนี้ ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านกำลังให้ความรู้มากมายแก่ลูก ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้คนไม่มีสำนึกในสิ่งใดในสติปัญญาของเขา สติปัญญาของลูกตระหนักว่าใครคือผู้สร้าง ผู้สร้างของโลกมนุษย์นี้ได้รับการจดจำและดังนั้นท่านต้องมาที่นี่เพื่อทำหน้าที่อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าไม่มีมนุษย์คนใดจดจำดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายลูกก็ได้ห้อยกลับหัวลง ดวงวิญญาณคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของความปิติ การยกย่องสรรเสริญสูงสุดเป็นของดวงวิญญาณ มีการยกย่องสรรเสริญของดวงวิญญาณของพ่อผู้เดียวมากมาย ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ยุงจะไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขหรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เลย นี่คือการยกย่องสรรเสริญของพ่อ ลูกแต่ละคนคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกันเพราะลูกคือลูกๆ ของพ่อที่จัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่พวกเขาใช่หรือไม่? และนั่นก็เป็นไปถึงครึ่งวงจรรด้วย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ เราไม่มีความรู้ ถ้าเราไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อผู้เดียว เราจะมีความรู้อะไรอื่นอีกไหม? เวลาที่ลูกรู้สึกว่าเป็นผู้ที่รับความรู้มาก่อน ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย ทารกไม่มีความรู้หรือข้อบกพร่องใดๆ เพราะทารกบริสุทธิ์จึงกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งเด็กอายุน้อยมากเท่าไร ก็จะเป็นดอกไม้ประดับหนึ่งมากเท่านั้น ที่เกือบจะเหมือนราวกับว่าเขาอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของเขา เขาไม่ได้รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับการกระทำหรือการกระทำที่เป็นบาป ทารกก็เพียงแค่วินิจฉัยตนเอง เขาเป็นดอกไม้และดังนั้นจึงดึงดูดทุกคน เช่นเดียวกับที่เวลานี้بابากำลังดึงดูดลูก พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกทุกคนเป็นดอกไม้ ลูกมีหนามที่ไม่ดีมากในตัวลูกด้วยเช่นกัน มีหนามของกิเลสทั้งห้า เวลาที่ลูกมีความรู้ของดอกไม้และหนามมีป้าหนามด้วยเช่นกัน ป้าของพุ่มบาบูลนั้นมีความสูงใหญ่มาก หลายสิ่งหลายอย่างทำขึ้นมาจากหนามเหล่านั้น หนามเปรียบได้กับมนุษย์ พ่ออธิบายว่า: ขณะนี้มีหนามของมนุษย์มากมายที่เป็นสาเหตุของความทุกข์อย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าโลกแห่งความทุกข์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานความสุข มายาราวนั้นเป็นผู้ประทานความทุกข์ หลังจากนั้นในยุคทองจะไม่มีมายาและสิ่งเหล่านี้จะไม่ได้อยู่ที่นั่นเช่นกัน ในละครจะไม่เล่นบทบาทเดียวกันซ้ำสองครั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทุกบทบาทการที่แสดงนั้นใหม่ ลองคิดดูว่า ตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนนี้ วันเวลาเปลี่ยนไปและกิจกรรมทั้งหมดก็เปลี่ยนไป บันทึกของกิจกรรมของ 5000 ปีที่สมบูรณ์นั้นลูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณและสิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองบันทึกไว้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเดียวกัน เวลาที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นี่คือการเรียนใช่หรือไม่ ลูกต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือการเรียนที่จะจดจำพ่อและจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ก่อนหน้านี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น? พ่ออธิบายทุกอย่างชัดเจนมาก ลูกเป็นเช่นนั้นในตอนแรกแล้วลูกก็ค่อยๆ ลงมาที่ละน้อยและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ดูสิว่าโลกนี้กลายเป็นอย่างไร! มีมนุษย์มากมายเหลือเกิน ลองคิดว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะเป็นอย่างไร พระราชวังที่พวกเขาอยู่นั้นจะประดับด้วยอัญมณีและเพชร สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ ที่นั่นลูกจะสร้างพระราชวังของตัวเอง ไม่ใช่ว่าดาวาราก้า (เมืองทองคำของกฤษณะ) จะปรากฏออกมาจากเบื้องล่างตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ คำว่า “คัมภีร์” ยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาไม่สามารถเรียกสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่อื่นใดได้ หนังสืออื่นๆ ใช้สำหรับการศึกษาเล่าเรียน หนังสืออีกประเภทหนึ่งคือนวนิยาย อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้เรียกว่าคัมภีร์หรือหนังสือทางศาสนา หนังสืออื่นนั้นก็เป็นไปเพื่อจะศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์เรียกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา มีสองสิ่ง ความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ มีการวางเฉยในสิ่งใด ความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้? แน่แน่นอนมกล่าวได้ว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้ลูกๆ ได้รับความรู้ที่จะทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ประทานความสุข ดินแดน

แห่งความสุขนั้นเรียกว่าสวรรค์ ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นท่านจึงสอนลูก เป็นลูก ดวงวิญญาณที่รับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณไม่ได้มีศาสนา ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายศาสนาทางร่างกายจะแตกต่างกัน ศาสนาของดวงวิญญาณคืออะไร? ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุดและเป็นตัวแห่งความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ขณะนี้พ่ออธิบายว่า: ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ มีลูกๆมากมายที่ได้แปรเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่นแล้วพวกเขาก็จะปรากฏออกมาและกลับมาสู่ศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ผู้ที่ออกจากศาสนาเทพและไปสู่ศาสนาอื่นทั้งหมดจะกลับมาสู่สถานที่ของตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อ เป็นในสิ่งนี้ที่ทุกคนสับสน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าใครกำลังสอนลูก พ่อกำลังสอนลูก กฎณะคือผู้มีร่างกาย ผู้นี้ (บราห์มา) เรียกว่าดาต้า ทั้งหมดเป็นพี่น้องกันและทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับสถานภาพ นี่คือร่างของพี่น้องชาย(บราเธอร์)และนี่คือร่างของพี่น้องหญิง(ซิสเตอร์) เวลาที่ลูกๆรู้สิ่งนี้เช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาวเล็กๆ ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในดวงดาวเล็กๆ ดวงดาวไม่สามารถพูดได้หากปราศจากร่างกาย ดวงดาวต้องการอวัยวะที่จะใช้เพื่อเล่นบทบาท โลกของดวงดาวนั้นแยกห่างกัน หลังจากนั้นดวงวิญญาณก็มาที่นี่และรับร่างกายมาใช้ นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ในขณะที่ร่างกายเป็นสิ่งที่ใหญ่ ดังนั้น ผู้คนจึงจดจำสิ่งนั้น(ร่างกาย)อย่างมาก เวลาที่ลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด วิญญาณสูงสุด ผู้เป็นหนึ่งเดียว ท่านคือสัจจะ เมื่อชุมนุมของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้น ก็ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า ดวงวิญญาณได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เราได้อยู่แยกห่างจากบาบา ลูกจำได้หรือไม่ว่าลูกนั้นแยกห่างมาเป็นเวลานานแค่ไหน? พ่อมาและบอกลูกในสิ่งที่ท่านบอกลูกทุกวงจร ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้แม้แต่บ่อยในสิ่งนั้น ทุกการกระทำที่เกิดขึ้นในแต่ละวินาทีนั้นเป็นสิ่งใหม่ รวบรวมว่าลูกทั้งหมดทุกวินาทีที่ผ่านไปและทุกนาทีที่ผ่านไป สิ่งเหล่านั้นยังคงผ่านไปเรื่อยๆ เพื่อที่ลูกจะได้พูดว่า: ลูกได้ไปผ่านมาหลายปี หลายวัน หลายนาที่ และหลายวินาที จะเป็น 5000 ปีเต็ม แล้วจะเริ่มต้นจากหนึ่ง มีบัญญัติที่ลูกต้อง ทุกนาที่และวินาทีลูกบันทึกไว้ หากบางคนถามลูกว่า บางคนใช้ชีวิตรักเกิด ลูกสามารถคำนวณและตอบได้ กฎณะใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง ลูกไม่สามารถคำนวณทุกนาที่และทุกวินาทีสำหรับชีวา มีการกล่าวถึงวัน เวลา และนาที่สำหรับกฎณะ สามารถมีความแตกต่างของนาที่หรือวินาทีในนาฬิกาของมนุษย์ แต่จะไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่บ่อยในช่วงเวลาที่ชีพบาบาอวตารลงมาแม้แต่หนึ่งเดียว ลูกไม่สามารถบอกได้ด้วยซ้ำว่าท่านมาเมื่อใด ไม่ใช่ว่าท่านมาเมื่อบาบามีนิมิต ไม่ใช่เลย เราสามารถประมาณได้เท่านั้น ไม่ใช่ที่ท่านนั้นได้เข้ามาในช่วงเวลาที่บาบามีนิมิตที่ท่านจะกลายเป็นผู้นั้นผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข จงกลายเป็นผู้ประทานความสุข จัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขกับพวกเขา เลิกเป็นหนามที่เป็นเหตุของความทุกข์
2. ดวงวิญญาณในร่างที่ดับสูญนี้มีคุณค่าที่สุด เป็นอมตะและไม่ดับสูญ ดังนั้นจงมีความรักต่อสิ่งที่ไม่สูญสลาย จบสิ้นสำนึกของร่างกาย

พร: พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และด้วยสำนึกถึงรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกจงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและปลดปล่อยผู้อื่นให้เป็นอิสระด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อยืมร่างกายมาใช้และไม่ตกอยู่ในบ่วงพันธะในท่านองเดียวกัน ลูกๆ ที่ใช้ชาติเกิดของการตายในขณะที่มีชีวิตก็จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของร่างกาย สันสกาสและธรรมชาติใดๆของลูกเช่นกัน ลูกสามารถใช้สันสกาสใดก็ตามที่ลูกต้องการและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ เช่นที่พ่อปราศจากบ่วงพันธะ ดังนั้น ลูกก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะนั้นด้วยเช่นกัน ประการแรกทำให้ตัวเองมั่นคงในสภาพของโลกที่ไม่มีตัวตนแล้วลงมา รักษาสำนึกของรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก แสดงการกระทำในขณะที่พิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่จุติลงมาและผู้อื่นจะทำตามลูก

คติพจน์: การทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยทัศนคติของการจดจำระลึกถึงคืองานรับใช้ของจิตใจอย่างแท้จริง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ในเดือนอะแวนต์ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

ขณะที่ลูกยังมีประเภทของความผูกพัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของความคิด ความสัมพันธ์ สายใย หรือความพิเศษเฉพาะตนเอง ความผูกพันทุกประเภทจะผูกมัดลูกไว้ในบางบ่วงพันธะ บ่วงพันธะนั้นจะไม่ยอมให้ลูกกลับมาปราศจากร่างหรือยอมให้ลูกกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก ดังนั้น ก่อนอื่น กลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด เพราะเมื่อนั้นลูกจะสามารถให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่โลกได้